

tilfældet under de nugældende regler, hvor skattepligten indtræder ved begyndelsen af det skattehalvår, der følger efter indkomstkildens erhvervelse, og ophører med udgangen af det skattehalvår, hvori indkomstkilden afhændes, eller den skattepligtige afgår ved døden. Efter de nugældende regler, hvor også den første skatteansættelse skal baseres på indkomsten i en forudgående indkomstperiode, savnes der som oftest et beskatningsgrundlag ved den skattepligtiges første ansættelse, og beskatning vil derfor rent faktisk ikke finde sted ved denne ansættelse.

Til § 31.

Hvor en anslået fremtidig indtægt foreløbigt er lagt til grund ved ansættelsen, skal skatterådet efter skatteårets udløb foretage en regulering af denne ansættelse på grundlag af de oplysninger, der på dette tidspunkt foreligger om den faktiske indkomst i skatteperioden. Den skattepligtige skal også til brug ved denne regulering indgive selvangivelse, jfr. reglerne i § 119. Iøvrigt sker den regulerende ansættelse efter samme principper som den foreløbige ansættelse.

Indkomstskattens beregning for personer.

Til § 32.

Den almindelige indkomstskat for personer udskrives efter den i § 40 indeholdte skatteskala. Da det er tanken at ophæve den fælleskommunale skat, omfatter skatteskalaen såvel statsindkomstskatten som den fælleskommunale indkomstskat.

Skatteskalaen anvendes for alle skattepligtige personer, hvad enten de er fuld skattepligt undergivet eller begrænset skattepligtige. Efter de nugældende regler beregnes indkomstskatten til staten for begrænset skattepligtige personer efter samme skatteskala som for de fuldt skattepligtige; der gælder dog for de begrænset skattepligtige den særlige regel, at indkomstskatten skal svares med mindst 6 pct. De begrænset skattepligtige personer svarer derimod ikke fælleskommunal indkomst- og formueskat, idet denne skat i henhold til §§ 12 og 16 i lov nr. 100 af 14. april 1937 om en fælleskommunal udligningsfond kun svares af de

i statsskattelovens § 2, nr. 1 og 2, omhandlede personer, jfr. også § 2 i de årlige ligningslove, senest lovbekendtgørelse af 19. december 1952, d. v. s. de fuldt skattepligtige. Forslaget indebærer derfor for de begrænset skattepligtiges vedkommende, at de kommer til at svare også den fælleskommunale indkomstskat, som er indarbejdet i skatteskalaen i § 40. På den anden side har man i forslaget udeladt den nugældende bestemmelse om en minimumsskattesats for disse personer, idet der ikke er tilstrækkelig grund til at besvære skatteberegningerne med denne særregel.

For de begrænset skattepligtige personer fastslås endvidere, jfr. stk. 3, at der ikke indrømmes dem fradrag efter forsørgerstilling, børnefradrag m. v. Forslaget følger her gældende ret, jfr. statsskattelovens § 8, stk. 10.

Til § 33.

I skattelovskommissionens udkast blev de da gældende regler vedrørende områdeinddelingen i henseende til de skattefri fradrag foreslået bevaret, alene med den ændring, at hovedstadsområdet (område A), der dengang for statsskattens vedkommende kun omfattede København og Frederiksberg, i udkastet udvidedes til også at omfatte Gentofte kommune.

De da gældende regler er senere ved de årlige udskrivnings- og ligningslove undergået visse ændringer, idet der dels er sket en udvidelse af hovedstadsområdet, således at dette foruden København og Frederiksberg omfatter Gentofte og en række andre af Københavns forstads- og oplandskommuner, dels er skabt mulighed for, at den landkommune, der opfylder betingelserne for at blive sidestillet med købstadkommunerne, kan blive dette straks fra det følgende skatteår, medens oprykning tidligere kun kunne ske i forbindelse med de almindelige folketællinger.

Som bestemmelserne om områdeinddelingen er udformet i forslaget, stemmer de ganske med de gældende regler.

Der har ved forskellige lejligheder været rejst spørgsmål om ændring af disse. Muligheden af at foretage en undersøgelse af hele problemet vedrørende områdeinddelingen, specielt med henblik på placeringen af de københavnske omegnskommuner og de stør-